

ŽELVÍ ZPRAVODAJ srpen 2017

Krásný začátek září a školního roku přeji, jsem v Indonésii už skoro 2 měsíce a až do teď jsem neměla chvíli Vám, přátelům a příznivcům projektu Chráníme mořské želvy, napsat. Omlouvám se. Děje se toho tady tolik, že prostě nezbýval čas a teď zase nevím, jak o tom všem napsat, aby to nebylo čtení na týden ☺ Rozhodla jsem se zpravodaj rozdělit na několik oddělených reportů, dnes Vám napíši o tom, jak jsem se měla na konferenci na Srí Lance, příště popíši, jak jsme byli přizváni pomoci projektu na ochranu mořských želv na Sumatru a až nakonec po příjezdu do ČR Vás seznámím s novinkami v našem projektu na Borneu.

Tak tedy **Srí Lanka**.

Když jsem před 13ti lety začínala mluvit o situaci mořských želv, bylo nutné hodně prosit, aby mě někde v knihovně v ČR dovolili udělat přednášku. Letos v březnu **mě oslovili lidé z Ministerstva životního prostředí na Srí Lance, abych k nim v srpnu přijela a na mezinárodní konferenci** určenou hlavně pro lidi z ministerstev ŽP, lidi z NP a universit vysvětlit proč není dobré držet želvy v bazénech a oddalovat jejich vypuštění do moře po vylíhnutí. Udělalo mi to radost hned dvakrát – 1) projekt se posunul, už se nikde nemusím vnucovat ☺ a 2) Ministerstvo ŽP na Srí Lance si uvědomuje, že jejich nejčastější metoda „ochrany“ želv asi není želvám úplně prospěšná. To je přece super, taková reflexe je prvním krokem ke změně k lepšímu. A tak jsem se já, holka ze země bez moře, začala chystat na konferenci s cílem poradit místním, jak chránit mořské želvy efektivně.

Plánování konference bylo nejhorší možné, prostě Asie, několik měsíců se nic nedělo a pak chtěli vše řešit týden před konferencí, i když jsem je upozornila, že v té době budu v Indonésii na ostrovech, kde není ani telefonní signál natož internet. Nakonec mi koupili letenku na jiný den, než jsme se domluvili (jaksi jsem si na ostrovech kupodivu nepřečetla email o změně plánu) a já zmeškala letadlo. Čtyři dny dohadování a nakonec mi koupili letenku novou. Ztratila jsem od konference veškerá očekávání, o to víc mě překvapilo, že **Wildlanka International Symposium 2017 (15.-16.8) bylo opravdu smysluplné** a posouvající.

Mluvila jsem o negativních dopadech metody zvané headstarting = držení čerstvě vylíhlých želv v bazénech než povyroستou (želvám v bazénech zakrní svaly; kvůli nedostatečnému potápění se jim nevyvinou dobře plíce; trpí infekcemi; když je krmíme, nejsou schopny si potom v přírodě sami najít potravu a co je nejhorší po 48h v bazénu ztratí instinkt kam plavat a jak se v dospělosti vrátit, aby nakladly vejce na místě, kde se sami vylíhli). Zmínila jsem, výhody ekoturismu, že věřím, že turisté raději uvidí želvu večer na pláži přirozeně klást vejce nebo se zúčastní za soumraku vypouštění právě vylíhlých mláďat do moře, než aby se fotili s polomrtvými okousanými želvami v bazénech (Doufám, že jsem se nemýlila a máte na to stejný názor?!) a upozornila jsem na důležitost vzdělávání a práce

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

srpen 2017

s místními lidmi. Musím říct, že jsem se bála reakce lidí z vlády na kritiku jejich metod, ale víte jak, řeknu, co si myslím, nedokážu strategicky mazat med lidem kolem úst. A kupodivu se to vyplatilo. Mnoho lidí z plného sálu se ptalo, přišli i tací, kteří chtějí do budoucna používat naše vzdělávací materiály (anglická verze omalovánek o želvách s úkoly měla obrovský úspěch a pdf už se šíří po celé Srí lance!) a domluvili jsme několik možností spolupráce a to jak s místní neziskovou na ochranu mořských želv, tak i přímo s vládou, která by chtěla udělat evaluaci želvích center na Srí Lance a posunout je vládními směrnicemi k efektivnější ochraně želv. To mi udělalo obrovskou radost! Jasně uvidíme, co z toho se nakonec zrealizuje, ale i tak věřím, že můj výlet na Srí Lanku měl smysl! Každopádně bych ráda vyzdvihla, že na Srí Lance spolupracuje vláda s univerzitami a s národními parky, komunikují problémy, bádají o příčinách a tvoří společně strategické akční plány k vyřešení problémů - to je něco, co člověk moc nevidí ani v Evropě, takže klobouk dolů a držme jim palce, ať se jejich plány promění v realitu, protože to by přírodě fakt pomohlo! Už snaha, přemýšlení v souvislostech a iniciativa lidí na konferenci bylo něco, co jsem v Indonésii snad nikdy nezažila, takže opravdu díky za příležitost být součástí komunity takových lidí.

Ale vláda sama o sobě problém bazénků nevyřeší. Potřebujeme pomoc Vás všech! Je to zákon ekonomie = dokud se místním bude vyplácet držet želvy v bazénech, budou to dělat. Slyšela jsem i o místech, kde vesničan chytí želvu v moři, dá jí do kádě s vodou, nad kád' pověsí ceduli „chráníme mořské želvy, pomozte nám“ a turisté mu do kasičky vedle kádě s utrápenou želvou zbavenou svobody hází peníze a myslí si, že dělají dobrou věc. Pojdme v tropických zemích přemýšlet, která místa navštívit a na které projekty přispět. **Turisté mají velkou moc.** Přináší peníze a ty mohou bud podpořit centrum, které želvám skutečně pomáhá nebo to, které je horší a to je velký rozdíl. Upřednostněme při svých cestách dobrá centra před špatnými, věřím, že to bude motivace a místní lidé se budou snažit turistům vyjít vstříc a želvy chránit dobře. Přece jen jim na návštěvnících hodně záleží.

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

srpen 2017

Děkujeme, že spolu s námi želvám pomáháte a k návštěvě si volíte centra s ochranou co nejpodobnější přirozenému životnímu cyklu želv, přece jen želvy už 110 milionů let kladou vejce na pláži, ta se po 2 měsících líhnou a mláďata hned běží do moře, tak proč bychom to mi lidé měli měnit?

Mějte se báječně a já se zase ozvu s dalšími novinkami ☺

S pozdravem

Hana Svobodová

www.morskezelvy.cz

<http://www.facebook.com/pages/morskezelvycz/607230715971714?ref=ts&fref=ts>

